

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

A6-0103/2008

2.4.2008

POROČILO

o upravljanju staležev globokomorskih rib
(2007/2110(INI))

Odbor za ribištvo

Poročevalka: Rosa Miguélez Ramos

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	7
MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE.....	10
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	13

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o upravljanju staležev globokomorskih rib (2007/2110(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o pregledu upravljanja staležev globokomorskih rib (KOM(2007)0030),
 - ob upoštevanju predloga uredbe Sveta o vzpostavitvi okvira Skupnosti za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov v sektorju ribištva in podporo znanstvenemu svetovanju v zvezi s Skupno ribiško politiko (KOM(2007)0196),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo in mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A6–0103/2008),
- A. ker Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES) v svojih priporočilih za globokomorske vrste iz leta 2002 in leta 2004 opozarja, da je večina vrst zunaj varnih bioloških meja; obžaluje, da je EU zmanjšala ribolovni napor v precej manjšem obsegu, kot so zahtevala priporočila ICES; poleg tega poudarja pomen boljših osnovnih bioloških podatkov za določitev kvot, ki bodo zagotavljale trajnostni ribolov,
- B. ker je treba ribolovne dejavnosti globokomorskega ladjevja, ki pluje v vodah tretjih držav, na območjih, ki jih upravlja katera od regionalnih ribiških organizacij, ali na globokomorskih območjih brez ureditve, opravljati razumno in odgovorno, v skladu s konvencijo Združenih narodov (ZN) o pomorskem pravu, s sporazumom ZN o izvajanju določb te konvencije v zvezi z ohranjanjem in upravljanjem čezkonskih staležev rib in staležev izrazito selivskih rib ter v skladu s kodeksom odgovornega ribištva organizacije FAO in ker tako sporazum ZN o staležih rib kot tudi kodeks organizacije FAO zahtevata uporabo previdnostnega načela,
- C. ker se je Evropska unija na vrhu v Johannesburgu leta 2002 zavezala, da bo zagotavljala trajnostni značaj ribištva v svetu ter ohranjala ali obnovila staleže, zlasti prekomerno izkoriščene staleže, na ravni največjega trajnostnega donosa, po možnosti do leta 2015,
- D. ker je učinkovito varstvo morskega okolja in trajnostni ribolov mogoče zagotoviti le s konsenzom in sodelovanjem vseh zainteresiranih držav,
- E. ker je sistematično zbiranje zanesljivih podatkov temelj za oceno staleža rib in oblikovanje znanstvenega mnenja ter je zato odločilnega pomena za izvajanje skupne ribiške politike in ker Komisija v svojem sporočilu ugotavlja, da ni dovolj podatkov za znanstveno oceno stanja staležev globokomorskih rib ter da obstajajo razhajanja glede njihove opredelitve,
- F. ker poročilo, ki ga je aprila 2007 objavil svetovalni odbor za ribištvo in ribogojstvo obravnava spremembe časovnega razporeda za predstavitev znanstvenih mnenj in o

izboljšanju njihove kakovosti,

- G. ker je treba sprejeti ustrezne socialno-ekonomske ukrepe za nadomestitev stroškov ribičem zaradi zmanjšanja dejavnosti, povezanih z načrti za obnovitev staležev,
- H. ker se je v svoji resoluciji z dne 14. novembra 2006 o tematski strategiji za varstvo in ohranjanje morskega okolja¹ zavzel za vrsto ukrepov za spodbujanje trajnostne rabe morij in ohranjanje morskih ekosistemov,
1. pozdravlja prizadevanja flote Skupnosti za trajnostno ribiško politiko in ugotavlja, da obstaja določeno neskladje med razmerami, opisanimi v sporočilu Komisije, in dejanskim stanjem;
 2. meni, da bi bilo treba pred sprejetjem novih ukrepov za upravljanje preučiti razloge, zaradi katerih se ne izvajajo sedanji ukrepi, ter zakaj države članice ne izpolnjujejo svojih obveznosti ali to delajo z zamudo ali z različnimi metodologijami, kar prav tako otežuje analizo dejavnikov, ki vplivajo na tovrstni ribolov;
 3. opozarja, da stalne spremembe predpisov in oblikovanje novih predlogov, še preden so se lahko začeli izvajati obstoječi predlogi in se je lahko obdelalo dobljene informacije, škodi verodostojnosti skupne ribiške politike in da obstoječe omejitve ribolovnega napora nekaterim vrstam bolje ustrezajo kot drugim;
 4. se strinja s Komisijo, da je sistematično zbiranje zanesljivih podatkov temelj za ocenjevanje staleža rib in oblikovanje znanstvenega mnenja; poziva Komisijo, države članice in ribiško industrijo, naj zapolnijo obstoječe vrzeli, da bo mogoče ukrepe za nadzor ribolovnega napora prilagoditi vsakemu ribolovu posebej, ob upoštevanju, da se večina globokomorskih ribolovov uvršča v mešani ribolov;
 5. opozarja Komisijo, da je treba, tudi v primerih, ko so bili za to obliko ribolova celotni dovoljeni ulov in omejitve napora zaradi pomanjkanja biološkega znanja določeni samovoljno, upoštevati previdnostni pristop k vsaki vrsti, ki velja za globokomorsko, in izkoriščanje vsake vrste, ki velja za globokomorsko, ter da je potrebna ustrezna določitev celotnega dovoljenega ulova na osnovi natančnih znanstvenih študij;
 6. opozarja, da Uredba Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike² zahteva uporabo previdnostnega pristopa, ki je opredeljen v členu 3 in pomeni, „da odsotnost ustreznih znanstvenih informacij ne sme biti razlog za preložitev ali neukrepanje pri upravljanju za ohranitev ciljnih vrst, z njimi povezanih vrst ali od njih odvisnih vrst in neciljnih vrst ter njihovega okolja“;
 7. poudarja potrebo po uvedbi prepovedi zavržkov na področju globokomorskega ribolova, ki bi znanstvenikom omogočila natančnejše preučevanje kompleksne raznolikosti iztovorjenih vrst, od katerih so mnoge neužitne;

¹ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 131.

² UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

8. meni, da mora Komisija v okviru ukrepov za zmanjšanje prilova in prepoved zavržkov uvesti prepoved vseh ribolovnih dejavnosti nad podvodnimi gorami, hidrotermalnimi vrelni in v območju petih milj od vseh identificiranih globokomorskih koral; meni, da je treba prav tako prepovedati ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami pod globino 1000 m, hkrati pa okrepiti postopke za spremljanje in nadzor;
9. ugotavlja, da se številne globokomorske vrste obravnavajo kot prilov, in zato poziva Komisijo, naj nameni večjo pozornost nadzoru ribolovnega napora kot načinu za zmanjšanje prilova; opozarja pa, da omejitve velikosti mrežnih očes niso primerne zaradi oblike in velikosti globokomorskih vrst;
10. poziva Komisijo, naj opravi socialno-ekonomsko oceno globokomorskega ribolova ter analizo vpliva, ki bi ga na ta sektor imelo novo zmanjšanje ribolovnega napora, in vpliva nenehne izčrpanosti staležev rib, od katerih je odvisen ribolov; meni, da je treba nujno najti ravnovesje med socialno-ekonomskimi potrebami in okoljsko trajnostjo;
11. opozarja, da se mnogi od teh staležev upravljajo v mednarodnih vodah, zato je treba uskladiti ukrepe v okviru regionalnih ribiških organizacij, da bodo sprejeti ukrepi upoštevali vse flote, ki delujejo na teh ribolovnih območjih; meni, da bi si morala EU prizadevati za zagotovitev polnega in učinkovitega izvajanja resolucije generalne skupščine ZN št. 61/105 v zvezi z globokomorskim in pridnenim ribolovom na odprtem morju; meni, da morajo vse omejitve veljati za ribiče iz vseh pogodbenic, da se prepreči nastanek pomanjkljivosti;
12. predlaga, da ribolov ne bi smel biti dovoljen na globokomorskih območjih, kjer do sedaj še ni bilo ribolovnih dejavnosti, dokler ta območja ne bodo raziskana in znanstveni dokazi ne bodo potrjevali, da se na teh območjih lahko izvaja trajnostni ribolov brez nevarnosti, da se zmanjša biotska raznovrstnost ali škoduje okolju, in dokler niso uvedeni ustrezni ukrepi za upravljanje;
13. poziva Komisijo, naj uvede nove programe za zbiranje znanstvenih podatkov ter naj za to uporabi raziskovalna plovila, če je potrebno; meni, da bi se zbiranje podatkov lahko zgledovalo po primeru španske ribiške uprave na območju upravljanja komisije za ribištvo v severovzhodnem Atlantiku, ki je izdelala zemljevid območja „Hatton Bank“, kjer se lovi globokomorske vrste, pri katerem so bile raziskave osredotočene na razporejenost podvodnih gora, globokomorskih koralnih grebenov in hidrotermalnih vrelni, da bi se določile občutljive cone na območjih, kjer delujejo ribolovne flote;
14. tako kot Komisija meni, da se je pri tej vrsti ribolova treba odločiti za ekosistemski pristop, vendar opozarja, da morajo ti ukrepi uživati vsaj malo zaupanja ter se ne smejo izvajati na splošno, ampak na podlagi presoj vplivov na okolje, da bi preprečili zapiranje con, kjer ni nikakršne nevarnosti, ob zapiranju con z občutljivimi morskimi ekosistemi ali con, kjer takšni ekosistemi po vsej verjetnosti obstajajo ali kjer so staleži rib zunaj varnih bioloških meja, za pridneni ribolov; raziskave, povezane s kartiranjem morskega dna, proučevanje medsebojnih vplivov med značilnostmi, ki določajo ekosisteme, in naravnih virov oceanov morajo postati prednostne naloge, če želimo, da nova evropska pomorska politika postane stvarnost;
15. ponovno poudarja, da je treba prisluhniti ribičem in njihovim organizacijam, ki morajo sodelovati tudi pri oblikovanju ukrepov za varstvo morskega okolja, upravljanje virov in

obnavljanje staležev;

16. se strinja s svetovalnim odborom za ribištvo in ribogojstvo, da je treba za analizo biomase in ribolovne smrtnosti pri skoraj vseh vrstah ribolova nameniti več človeških in finančnih virov; prav tako meni, da je treba jasno določiti strateško usmeritev, ki bo omogočila, da se izognemo podvajanju dela in da preprečimo pomanjkanje sinergij, če želimo, da bodo vse strani sprejele mnenja znanstvenikov;
17. izraža zaskrbljenost nad neučinkovitostjo in slabim izvajanjem veljavnih uredb skupne ribiške politike; poziva Komisijo, naj izboljša postopke spremljanja in nadzora v državah članicah;
18. poudarja pomen razvoja novih tehnik za zagotovitev delujočega sistema za nadzor in spremljanje; poziva Komisijo, naj nadaljuje z razvojem tehnik za nadzor, in v zvezi s tem opozarja na možnost elektronskih ladijskih dnevnikov;
19. poudarja prednosti ustanovitve mreže zavarovanih morskih območij v okviru mreže Natura 2000 in meni, da bi takšen ukrep pozitivno vplival na prekomerno izkoriščene staleže rib; spodbuja države članice, naj izkoristijo vse možnosti, ki jih ponujajo morske komponente mreže Natura 2000;
20. poziva Komisijo, naj si na vse načine prizadeva za zagotovitev izvajanja in morebitno izboljšanje veljavnih mednarodnih sporazumov o globokomorskem ribolovu;
21. poziva Komisijo in države članice, naj pripravijo skupne smernice, izmenjajo najboljše prakse, izboljšajo uporabo obstoječe tehnologije Skupnosti ter k sodelovanju pritegnejo možganske truste in nevladne organizacij, da bi bolje izvajali ukrepe za zmanjšanje nezakonitega ribolova in prodaje nezakonitega ulova na evropskem tržišču;
22. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo okolju prijaznejše ribolovne metode, ki niso škodljive za okolje in ekološko raznovrstnost zaradi neželenega prilova ali nepotrebne škode na drugih živih organizmih;
23. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

1. Vsebina predloga

Namen sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o pregledu upravljanja staležev globokomorskih rib (KOM(2007)0030 končno) z dne 29. januarja 2007 je analiza učinkovitosti zakonodaje, veljavne za ribolov vrst, med katerimi so nekatere (ne vse) z nizko rodnostjo in pozno zrelostjo. Čeprav je ta vrsta ribolova manj razširjena kot priobalni ribolov, ima velik gospodarski pomen za evropsko floto, ki je z njo začela v letih 90, ko so staleži pridnenih vrst, začenši s polenovko, začeli upadati.

Gre za mešan ribolov, kjer so razmere za večino staležev zelo negotove zaradi premalo razpoložljivih informacij in kjer nekatere vrste, navedene v prilogah, kot so morski pes, oranžna sluzoglavka ali modri leng, niso predmet neposrednega ulova. Ker pride včasih do prekrivanja med vodami Skupnosti in območjem upravljanja komisije za ribištvo v severovzhodnem Atlantiku, nastajajo občasno nesporazumi pri oblikah upravljanja.

Do leta 2003, ko so bile z Uredbo (ES) št. 2340/2002 prvič na podlagi zgodovinskih podatkov dodeljene kvote državam članicam za obdobje 2003-2004, ni veljala nobena posebna ureditev. Ta dodelitev kvot za ribolovno dejavnost, ki se je že izvajala, je bila zelo sporna, še bolj pa je to postala po spremembi leta 2004, ko so po širitvi dobile svoje kvote tudi nove države članice. Problem še zdaleč ni bil rešen ter se je spet pojavil ob nadaljnjem dodeljevanju količine celotnega dovoljenega ulova, kar je privedlo do tega, da nekatere države niso dosegle svojih kvot, druge pa so jih izpolnile že v prvem mesecu v letu.

Zato da se je upočasnilo razvoj tovrstnega ribolova, je Uredba Sveta (ES) št. 2347/2002 uvedla celo vrsto zelo strogih pogojev: posebno ribolovno dovoljenje, omejeno zmogljivost plovil, posebne zahteve glede poročanja in nadzоровanja, obvezne načrte vzorčenja, prisotnost opazovalcev na krovu, zbiranje podatkov ter obvezno iztovarjanje ulova v za to določenih pristaniščih.

Da bi izboljšale varstvo staležev, so se leta 2004 članice komisije za ribištvo v severovzhodnem Atlantiku, med katerimi je tudi Evropska unija, odločile, da v letih 2005 in 2006 zmanjšajo ulov za 30 %. To zmanjšanje je bilo izračunano na podlagi ulova v letu 2003, prvem letu, za katerega so bili na voljo podatki o ulovu. Svet je leta 2005 ta odstotek zmanjšal za 10 %, nato zopet za 10 % v letu 2006, da bi omilil družbeno-gospodarske posledice tega ukrepa. Uredba Sveta (ES) št. 2270/2004 ni samo določila celotnega dovoljenega ulova za leti 2005 in 2006, ampak je tudi prvič uvedla višino celotnega dovoljenega ulova za nekatere staleže, ki do takrat niso imeli omejitev ulova. Uvedla je tudi zaščiteno območje za oranžno sluzoglavko v vodah zahodno od Združenega Kraljestva in Irske.

Na področju boja proti nezakonitemu ribolovu (neprijavljenemu in neurejenemu) je oktobra 2006 Svet med drugim sprejel predpise, ki prenašajo v pravo Skupnosti sklepe komisije za ribištvo v severovzhodnem Atlantiku o vodah pod njeno pristojnostjo. Na podlagi novih predpisov plovila, ki bodo opravljala nezakonito dejavnost, ne bodo smela vstopati v pristanišča Skupnosti, ne ribariti v vodah Skupnosti, ter bo prepovedan uvoz rib s teh plovil. Države članice ne bodo mogle tem plovilom odobriti, da plujejo pod njihovo zastavo, ter bodo

morale uvoznikom, prevoznikom in drugim vključenim sektorjem naročiti, naj ne trgujejo in pretovarjajo rib, ki so jih ujela navedena plovila.

Navedeni sklepi, ki zadevajo te vrste rib in so za nekatere vrste zelo strogi, je svet ministrov sprejel v novembru 2006 z Uredbo Sveta (ES) št. 2015/2006, ki določa celotni dovoljeni ulov in kvote za leta 2007 in 2008.

2. Pripombe poročevalca

Sporočilo želi **oceniti učinkovitost ureditve** z dveh vidikov: njeno primernost in izvajanje. Ob upoštevanju napredka tovrstnega ribolova in mnogih ukrepov, ki jih že izvaja flota Skupnosti (čeprav ne veljajo za drugo, neevropsko floto, ki ribari na istem območju), ima sporočilo nekoliko alarmantni ton. Očitno je, da je v nekaj zadnjih letih evropsko flota zmanjševala svoj ulov z zniževanjem količine celotnega dovoljenega ulova, z omejevanjem svojih zmogljivosti ter z oblikovanjem varovanih območij. Obenem pa imajo nacionalne uprave in pristojni sektor kar nekaj pripomb na ureditev.

Prva pripomba se nanaša na **netočnost izraza „globoke vode“**. Komisija, ki priznava, da o tem ni imela ne bioloških ne znanstvenih informacij, ko je bila ta razvrstitev sprejeta, uporablja ta izraz pri vseh vrstah, ki so ulovljene v globini več kot štiristo metrov, kar vključuje cel spekter vrst, ki nimajo skupne nobene biološke, območne ali morfološke značilnosti. Zaradi nepoznavanja geografske strukture teh voda in pomanjkanja zanesljivih znanstvenih podatkov so celotni dovoljeni ulov in kvote določeni za upravljanje zelo širokih območij, obenem pa so zelo omejevalni, celo bolj kot določbe, sprejete za vrste, ki spadajo v program za obnovitev staležev.

Ker je medtem minilo že kar nekaj časa, bi Komisija morala **biti sposobna ločevanja med vrstami**, ki so potrebne zaščite zaradi svojih posebnih bioloških značilnosti, od drugih, nepridnih vrst, v zvezi s katerimi bi bilo potrebno določiti dolgoročne cilje ladjevja. Komisija je bila že večkrat prisiljena črtati s seznama nekatere vrste in priznati, da gre le za prilov pri globokomorskem ribolovu. Poročevalec meni, da mora Komisija nujno odpraviti razlike pri obravnavi različnih vrst, ki niso popolnoma upravičene, ter v najkrajšem možnem času pojasniti nastalo stanje.

Jasno je, da kar zadeva **primernost sistema celotnega dovoljenega ulova in kvot** za upravljanje staležev, pri mešanih vrstah ribolova ni lahko izvajati ukrepov za nadzor nad ulovom ali celotnim dovoljenim ulovom, ki so predpisani le za 9 od 48 vrst iz prilog I in II uredbe. Mnogi opozarjajo na to, da bi se preveliko omejevanje celotnega dovoljenega ulova lahko sprevrglo v povečanje količine zavržkov, zato menijo, da je treba začeti s predhodnimi ocenami in povečanjem nadzora, zlasti nad ladjevjem. Omejitve, ki zadevajo modri leng in morski menek, dejansko povzročajo povečanje izvržkov teh vrst kot prilova, ker ti dve vrsti živita v manjših globinah kot druge vrste, na katere se nanaša ta predlog.

Drugo pomembno vprašanje je nujna rešitev **problema zavržkov** oziroma izboljšanje njihovega upravljanja. Komisija, za katero se zdi, da se želi zadovoljiti s tem, da je sistem obrodil „kakšen učinek“, vendarle priznava potrebo po drugačnih, učinkovitejših ukrepih.

Kar zadeva **upravljanje ribolovnega napora** z omejevanjem zmogljivosti, Komisija

priznava, da je dejstvo, da so med plovila, ki potrebujejo posebna dovoljenja, vključena vsa, ki imajo dovoljenje za ribolov v globokih vodah (ne glede na to, ali bodo lovila v globokih vodah ali ne), povzročilo težave pri nadzoru, obenem pa ni rečeno, da je omejilo dostop plovilom za druge vrste ribolova.

Komisija meni, da je majhna učinkovitost **ukrepov za nadzor ribolovnega napora** posledica dejstva, da jih nekatere države članice niso upoštevale, kar je privedlo do vprašanj, kakšni ukrepi so bili sprejeti za kaznovanje teh kršitev in zakaj iz spoštovanja do tistih, ki so jih upoštevali, kršitelji niso bili jasno imenovani in kakšni ukrepi so bili zato sprejeti. Kljub nastalim razmeram zbrani podatki o ulovu, ki jih je posredovalo najmanj 10 držav članic, kažejo, da je ulov v letu 2005, v skladu s priporočili komisije za ribištvo v severovzhodnem Atlantiku, predstavljal največ 65 % ulova v letu 2000. Komisija priznava, da bi sedanji nadzor nad mešanimi vrstami ribolova (kljub temu, da so nekatere vrste bolj trajnostne kot druge) moral biti prilagojen vsakemu posameznemu primeru glede na to, ali gre za ribolov določene vrste ali za prilov.

Ni dvoma, da je **nujno treba izboljšati količino in kakovost razpoložljivih informacij** o različnih vrstah ribolova, zlasti ko gre za vrste iz Priloge II, ter povečati število ljudi in finančna sredstva, namenjena raziskavam. V zvezi s tem strokovnjaki poudarjajo, da mora Mednarodni svet za raziskovanje morja za vsako vrsto določiti stalež, ki se ga še lahko trajnostno izkoristi. Strokovnjaki zahtevajo tudi več znanstvene doslednosti pri načrtih vzorčenja, vendar tudi večjo jedrnatost pri podatkih, ki jih posredujeta Komisija in Mednarodni svet za raziskovanje morja.

Kar zadeva prepovedana območja ali ribolovne sektorje, o katerih ni na voljo zanesljivih podatkov, strokovnjaki priporočajo ponovno določitev območij, ki naj bodo manjša, ker bi prepoved na območjih, kjer bi ribolov bil možen, lahko dejansko privedlo do tega, da bi nezakonita plovila lahko nekaznovano ribarila zaradi manjkanja zanimanja zainteresiranih strani, kar bi še bolj zmanjšalo število podatkov, potrebnih za oceno virov na tem območju.

11.10.2007

MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE

za Odbor za ribištvo

o upravljanju globokomorskih staležev
(2007/2110(INI))

Pripravljaec mnenja: Marios Matsakis

POBUDE

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane poziva Odbor za ribištvo kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. opozarja na svojo resolucijo z dne 14. novembra 2006 o tematski strategiji za varstvo in ohranjanje morskega okolja, v kateri se je zavzel za vrsto ukrepov za spodbujanje trajnostne rabe morij in ohranjanje morskih ekosistemov;
2. se strinja s Komisijo, da je treba sedanje ravni izkoriščanja globokomorskih staležev nujno zmanjšati in da so se veljavni ukrepi za zaščito teh staležev preslabo izvajali;
3. je zaskrbljen, da so bili celotni dovoljeni ulovi (TAC) precej višji v primerjavi s tistimi, ki so jih predlagali strokovnjaki (v povprečju za 42 do 57 odstotkov), zato Komisijo in države članice poziva, naj bistveno zmanjšajo celotne dovoljene ulove za ogrožene staleže;
4. zaskrbljen ugotavlja, da Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES) v svojih priporočilih za globokomorske vrste iz leta 2002 in leta 2004 opozarja, da je večina vrst zunaj varnih bioloških meja; obžaluje, da je EU zmanjšala ribolovni napor v precej manjšem obsegu, kot so zahtevala priporočila ICES; poleg tega poudarja pomen boljših osnovnih bioloških podatkov za določitev kvot, ki bodo zagotavljale trajnostni ribolov;
5. predlaga, da ribolov ne bi smel biti dovoljen na globokomorskih območjih, kjer do sedaj še ni bilo ribolovnih dejavnosti, dokler ta območja ne bodo raziskana in ne bo prevladalo znanstveno mnenje, da se na teh območjih lahko izvaja odgovoren trajnostni ribolov v skladu z mednarodnimi ukrepi, brez nevarnosti, da se zmanjša biotska raznovrstnost ali škoduje okolju;
6. izraža zaskrbljenost nad neučinkovitostjo in slabim izvajanjem veljavnih uredb; poziva

Komisijo, naj izboljša postopke spremljanja in nadzora v državah članicah;

7. poudarja pomen razvoja novih tehnik za zagotovitev delujočega inšpekcijskega in nadzornega sistema; poziva Komisijo, naj nadaljuje z razvojem inšpekcijskih tehnik, in v zvezi s tem opozarja na možnost elektronskih ladijskih dnevnikov;
8. izpostavlja prednosti ustanovitve mreže zavarovanih morskih območij v sklopu mreže Natura 2000 in meni, da bi takšen ukrep pozitivno vplival na izčrpane staleže rib; države članice spodbuja, naj izkoristijo vse možnosti, ki jih ponujajo morske komponente mreže Natura 2000;
9. poziva Komisijo, naj si na vse načine prizadeva za zagotovitev izvajanja in morebitno izboljšanje veljavnih mednarodnih sporazumov o globokomorskem ribolovu;
10. poziva Komisijo, naj državam članicam ne preprečuje odrejanja prepovedi ribolova in morebitnih drugih omejitev ribolova na nacionalni ravni, namenjenih zagotavljanju trajnostnih staležev rib;
11. opozarja na cilje, ki so bili zastavljeni na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju septembra 2002 v Johannesburgu, zlasti ohranjanje ali obnavljanje staležev do stopenj, ki omogočajo največji trajnostni donos, s čimer bi države te cilje čim hitreje dosegle za izčrpane staleže, po možnosti najpozneje do leta 2015;
12. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo skupne smernice, izmenjajo najboljše prakse, izboljšajo uporabo obstoječe tehnologije Skupnosti in v sodelovanju z možganskimi trusti in nevladnimi organizacijami sprejmejo boljše izvedbene ukrepe za zmanjšanje nezakonitega ribolova in prodaje nezakonitega ulova na evropskem tržišču;
13. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo okolju prijaznejše ribolovne metode, ki niso škodljive za okolje in ekološko raznovrstnost zaradi neželenega prilova ali nepotrebne škode na drugih živih organizmih;
14. poziva Komisijo, naj v proces odločanja tesneje vključi ustrezne nevladne organizacije ter bolj upošteva znanstvene študije o posledicah izčrpanja naravnih virov in uporabe zastarelih metod in tehnologije, ki negativno vplivajo na okolje.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	3.10.2007
Izid končnega glasovanja	+: 29 -: 1 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Adamos Adamou, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Anne Ferreira, Matthias Groote, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Jules Maaten, Marios Matsakis, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Antonios Trakatellis, Anja Weisgerber, Glenis Willmott
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Giovanni Berlinguer, Philip Bushill-Matthews, Bairbre de Brún, Duarte Freitas, Genowefa Grabowska, Karsten Friedrich Hoppenstedt
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	27.3.2008
Izid končnega glasovanja	+: 16 -: 4 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jim Allister, Elspeth Attwooll, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Alfred Gomolka, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Seán Ó Neachtain, Struan Stevenson, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Cornelis Visser
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Ole Christensen, Dorette Corbey, Raúl Romeva i Rueda, Thomas Wise